

SANATHANA SARATHI - VELJAČA 2021. GODINE

GLAS UTJELOVLJENJA BOGA - AVATĀRA VANI

JEDINSTVO JE SAM ŽIVOTNI DAH ČOVJEČANSTVA

TAMO GDJE JE ČISTOĆA, TAMO JE BOŽANSKOST

Sve vrste bogatstva stječemo samo putem naših riječi. Razvijamo prijateljstva i odnose putem naših riječi. Također, može nam se dogoditi nešto loše vezano uz riječi koje izgovaramo. Naše bi riječi trebale biti svete i sadržavati suštinu Veda i svetih tekstova. Znanje o duhovnosti stječemo putem riječi. Čovjek bi zato trebao učiniti svaki napor da bi izgovarao samo primjerene i odgovarajuće riječi. Svami uvijek kaže: „Ne možete se uvijek na nešto obvezati, ali uvijek možete govoriti ljubazno.”

Prirodu smatrajte božanskom

Priroda je Božja kreacija i ona ima sva Njegova obilježja. Priroda nije samo izvor prirodnih bogatstava, ona odražava i Božje bogatstvo. Zato bi čovjek prirodu trebao smatrati božanskom i štovati ju. Riječ je o odnosu između prirode – *prakrti* i božanskog bića - *puruša*. Priroda – *prakrti* ženskoga je roda dok je božansko biće – *puruša* muškoga roda. Iako je ona ženskog roda u prirodi – *strī*, ne postoji u fizičkom smislu razlika između prirode – *prakrti* i božanskog bića – *puruša*. Žensko – *strī* odnosi se na ženski princip, ali ne u fizičkom smislu. Što je pravo značenje ženskoga principa – *strī*? Riječ *strī* ima tri sloga: *st*, *r* i *ī*. *St* se odnosi na uravnoteženost – *sattva*, *r* na aktivnost – *rajas*, a *ī* određuje tromost – *tamas*. Svaka osoba, bila muškog ili ženskog roda, ima tri obilježja. *St* predstavlja božanske svete osjećaje i pobožnost, tako da se svatko može sjediniti s Bogom. *ī* ne određuje tupost, već poslušnost, poniznost, moralnost i cjelovitost. *R* ne

određuje osjećaje poput ljutnje, oholosti ili hvalisanja, već strpljenje, trpeljivost i milosrđe.

Tko je ljudsko biće – *mānava*? Ljudsko biće – *mānava* je onaj tko njeguje svete osjećaje. On bi trebao imati ljudske odlike i njegovati svete misli, riječi i djela. Istinska ljudska odlika je sklad misli, riječi i djela. To je razlog zbog kojeg se kaže: „Pravi predmet proučavanja čovječanstva jest čovjek.” Priroda ima svu čistoću. Čovjek bi trebao učiti od prirode i razviti potpunu čistoću. Duhovnost se ne sastoji samo od pokore, obreda, meditacije i slično. Sve su te duhovne discipline usmjerene na pročišćenje srca i pomažu nam da se držimo podalje od prolaznog, zlog svijeta. To ne znači misliti samo o Bogu, već isto tako biti što dalje od svih aktivnosti koje nisu svete. Duhovnost utjelovljuje vječnu istinu. Priroda je najbolji učitelj. Proučavanjem prirode čovjek može naučiti što je prolazno, a što trajno. Ono što je sveto u prirodi, odražava božanskost. Bez božanskosti priroda ne bi mogla postojati. Vi kažete da ne vidite i ne doživljavate Boga. To je puka besmislica. U prirodi je sve božansko. Vi doživljavate božanskost u prirodi, a ipak još uvijek želite vidjeti Boga! Baš kao što je zlato prisutno u svakom zlatnom nakitu, tako je i sve u prirodi božansko.

Sa svjetovne točke gledišta postoji muški i ženski rod. Ali oboje, i muškarci i žene imaju iste kvalitete. Rođenje, smrt, glad i žeđ isti su kod svih. Ugoda i bol također su zajednički. Načelo jedinstva isto je i kod muškaraca i kod žena. Jednakost je božanskost. Mnogi ljudi pogrešno misle da su žene slabe, ovisne i sposobne samo za rad u kuhinji. Svako ljudsko biće ima određene slabosti, ovakve ili onakve prirode. Samo je Vrhovno Biće bez ikakvih slabosti.

Učinite vaše viđenje plemenitim i svetim

Ženski aspekt Boga je priroda – *prakṛti* koja je u obliku materije. Ali Bog je energija. Nije moguće imati prirodu bez Boga i Boga bez prirode jer su oni međusobno ovisni i povezani. Ne bismo trebali misliti da je išta u svijetu loše zato jer je sve božansko i puno svetosti. Mi ne možemo promijeniti ono što je stvoreno, trebamo promijeniti naš način viđenja. Duhovna disciplina – *sādhanā* traži od čovjeka da svoje viđenje učini plemenitim i svetim.

S fizičke točke gledišta, žene se smatraju slabima. Ali, u stvarnosti, one nisu slabe. Bhagavadgīta govori da su žene obdarene višim moćima od muškaraca. U drevnoj Indiji žene su predstavljale više i plemenitije odlike. U domu, ženu su nazivali božicom blagostanja doma – *grhalakṣmī* jer su ugled i dobar glas obitelji ovisili u potpunosti o standardima koje su postavile žene. Žene su velika snaga obitelji i društva.

Prepoznavajući da je božanskost temelj svih stvari, svatko bi se trebao osloniti na božanskost u vlastitoj nutrini i proširiti svoje srce. Kada je srce 'usko', ne možete ga zvati Božjim boravištem – *hrdaya* zato jer je Božje boravište puno ljubavi i suosjećanja. Riječ *hrdaya* sastoji se od *hri* i *daya*, što znači srce ispunjeno suosjećanjem - *dayā*. Nažalost, čovjekovo srce lišeno je suosjećanja, puno je opakih misli i loših osjećaja. Čovjek bi uvijek trebao promišljati o Bogu i tako pročistiti svoje srce.

Svatko bi trebao izražavati svoju božanskost

Mnogi ljudi koriste riječ „slaba - *abala*” kada se radi o ženama. Ali to ne znači da su žene slabe. One su mentalno jako snažne. Svojom prirođenom snagom one mogu prenijeti snagu na obitelj i na društvo. Zato ne bismo trebali mjeriti njihovu snagu prema njihovom fizičkom tijelu. Istinu govoreći, i muškarci i žene djeca su besmrtnosti. Tko je pravi muškarac? Bog je jedino božansko biće – *puruša* ili muškarac, ali ne u svjetovnom smislu. Tijelo koje se kreće, od vrha glave do nožnog prsta, fizičko je tijelo – *pura*, dok je božanskost koja boravi u nutrini ljudskog tijela kao svjesnost, božansko biće – *puruša*. Tako da je stvarnost ljudskih bića svjesnost. Temeljeno na toj svjesnosti, mi smo božanska bića – *puruša*. Istina je ono što je jednako i jedno u svima. Zato bi svatko trebao iskazivati svoju božanskost. I svatko bi trebao izvršavati svoje dužnosti uz svijest o odnosu božanskog bića – *puruša* i prirode – *prakrti*, spoznajući u isto vrijeme da, iako su tijela odvojena, božansko biće – *puruša* jest jedno. Papuče nosimo na nogama, a ne na glavi. I naočale stavljamo na oči, a ne na uši. Ne činimo obrnuto. Isto tako, trebali bismo vidjeti da svaka stvar u prirodi ima svoju namjenu. Onaj tko slijedi ispravan postupak temeljen na ispravnom znanju i obavlja svoju dužnost iskreno i

predano, istinsko je ljudsko biće. Obavljanje dužnosti na takav način je *yoga*. *Yoga* znači jedinstvo. Čovjek bi trebao prakticirati *yogu* da spozna svoju božanskost. Tamo gdje je jedinstvo, tamo je i čistoća. Tamo gdje je čistoća, tamo je i božanskost. Jedinstvo je sâm životni dah ljudskog postojanja. Jedinstvo podrazumijeva snagu ljubavi. Na primjer, kada su niti utkane u platno, platno će biti snažno. Ali ako razdvojite pojedine niti, neće više biti tê snage. Svatko ima dužnosti koje treba obavljati: prema sebi, prema obitelji i prema društvu. Kada je pojedinac dobar, obitelj će biti dobra, a kada je obitelj dobra, onda će i društvo biti dobro. Kada je društvo dobro, cijela će zemlja biti dobra. Tako da dobrobit zemlje ovisi o pojedincu.

Ljudsko biće nazivamo „pojedinac – *vyakti*“. Ali to ne određuje samo ljudski oblik. Pojedinac je onaj tko ima urođenu svetost i božanskost koju bi trebao izražavati. Samo ga se tada može nazivati istinskim pojedincem – *vyakti*. Dobro ponašanje temeljna je odlika takvoga pojedinca. S božanske točke gledišta, cijelo je čovječanstvo Jedno zato jer je isto istinsko Sebstvo – *ātman* prisutno u svima. Postoji samo jedna kasta, kasta čovječanstva. Čovjek bi trebao prepoznati da ista božanskost prožima sve stvoreno. U sobi su mnoge sijalice i rasvjetna tijela. Iako su one različite jačine, ista je električna energija u svima njima.

Religija je mnogo, ali cilj je jedan.

Odjeće je mnogo, ali tkanina je jedna.

Nakita je mnogo, ali zlato je jedno.

Krava je mnogo, ali mlijeko je jedno.

Kasta je mnogo, ali čovječanstvo je jedno.

*Bića je mnogo, ali istinsko Sebstvo – *ātman* je jedno.*

(stihovi na teluškom)

Uvijek bismo trebali koristiti disciplinu i sposobnost razlučivanja da bismo živjeli uzornim životom. Ako ne poštujemo disciplinu, patit ćemo. Uzmite na primjer tjelesnu temperaturu. Normalna tjelesna temperatura je 37°C. Ako se podigne malo više, javit će se vrućica i bolest. Isto tako, normalan krvni tlak je 120/80.

Bilo kakvo odstupanje od toga može uzrokovati bolest. Cijeli naš život je 'društvo s ograničenom odgovornošću', tako da bismo se uvijek trebali kretati u okviru granica. Bilo da se radi o duhovnim tražiteljima – *yogin* ili onima koji se bave duhovnim promišljanjem – *niyogin*, svi bi trebali slijediti načelo odricanja. Ako ne izlučimo hranu koju smo pojeli, nastat će bolovi u truhu. Zrak koji udišemo, mora se izdahnuti jer će u protivnom naša pluća biti uništena. Krv u tijelu, isto tako, mora kolati, ne bi smjela stajati na jednome mjestu. Odricanje i požrtvovnost koji prate naš svakodnevni život, jesu naša žrtva – *yajña*. Tako da bismo trebali primjenjivati požrtvovnost u našem životu. Ako se žrtvujemo za drugu osobu, trebali bismo uzeti u obzir zaslužnost onoga za koga to činimo.

Postanite bliski i dragi Bogu

Plemenita je osoba ona čije su misli, riječi i djela pod nadzorom i u skladu. Moramo postići stalni nadzor nad našim jezikom i koristiti odgovarajuće riječi, moramo govoriti manje i raditi više. Što smo više u tišini, više posla možemo obaviti. U drevna vremena, ljudi su provodili tišinu i često su to činili u osami. Što se događa kada smo u tišini? Imamo više energije, dobru inteligenciju i dobro pamćenje. No, danas ljudi žele sve vidjeti i čuti. Što bismo trebali gledati i slušati?

Nemojte gledati ono što je loše, gledajte samo ono što je dobro.

Nemojte slušati ono što je loše, slušajte samo ono što je dobro.

Nemojte govoriti ono što je loše, govorite samo ono što je dobro.

Nemojte misliti ono što je loše, mislite samo ono što je dobro.

Nemojte činiti ono što je loše, činite samo ono što je dobro.

To je put do Boga.

Ako podržavamo loše misli i sami ćemo postati loši. Trebali bismo se uvijek ponašati primjereno, imati dobre misli i biti u dobrom društvu. Kada se ugljen prinese blizu vatre, pretvorit će se u vatru. Vi biste isto tako trebali postati bliski i dragi Bogu. Tada ćete postati jedno s Bogom. Ako ste samo bliski Bogu, vi ste

poput žabe koja sjedi na listu lotosa nesvjesna nektara koji se nalazi u cvijetu dok pčele dolijeću s raznih udaljenih mjesta i sišu nektar.

U kulturi drevne Indije stariji su se pozdravljali sklopljenih ruku – *namaskāra*. Spajamo deset prstiju naših ruku da bismo se poklonili i izrazili nekome poštovanje – *namaste*. Spajanje deset prstiju znači da Bogu nudimo naših pet osjetila spoznaje i pet organa djelovanja. To određuje jedinstvo u različitosti.

U jedinstvu postoji božanskost. Nemojte se družiti s lošim ljudima. Ako ste u lošem društvu i sami ćete postati loši. *Reci mi s kim si i ja ću ti reći tko si*. Kako možete razlučiti između dobrog i lošeg društva? Promatrate li kako se netko ponaša, znat ćete je li ta osoba dobra ili loša. Tražitelji na duhovnom putu ne bi se trebali družiti s previše ljudi. Ako se družite s raznim vrstama ljudi, to može biti opasno. Možete nekoga smatrati prijateljem, ali može se pokazati da je on naprijatelj. Trebali biste samo reći: „Zdravo, kako si, i zbogom.” Nikada nemojte održavati previše odnosa. Uvijek biste trebali imati granice. Mnogi su ljudi došli ovamo (u Kodaikanal) iz raznih zemalja i pri tome potrošili mnogo novca. No, oni trate vrijeme u ogovaranju. Tako gube energiju. Kada je energija izgubljena, dolazi do gubljenja pamćenja. Nepotrebno govorenje udaljuje nas od Boga. Govorite samo onoliko koliko je potrebno. Pretjerano govorenje loše je obilježje. Vi možete biti dobri, ali ne znate je li druga osoba dobra ili loša. Zato, budite uvijek u dobrom društvu. Održavajte prijateljstvo samo s dobrim ljudima.

Podijelite svoju ljubav barem s deset ljudi svaki dan. Kazati da smo vi i ja jedno, jest pogrešno. Kazati „ti i ja smo mi” i „mi i mi smo jedno”, jest ispravno. Kada jasno razlučujemo i slijedimo upute naše savjesti, postajemo sveti i smireni. Gubljenje vremena je izgovarati Božje ime i meditirati ako za to vrijeme naš um luta naokolo. Bog nije odvojen od vas. On je u vama, iznad vas i posvuda oko vas. Zašto tražiti Boga i odlaziti u šumu kada je On u vama? Vi sami ste Bog. Dobili ste ime zbog vašega tijela. Ali vi ne postojite zbog tijela. Služenje pruženo bilo komu, služenje je Bogu. Komu god vi iskazivali poštovanje, to ide do Boga. Svakoga koga kritizirate i to isto ide do Boga. Zato, nemojte nanositi povredu nikomu. *Pomogni uvijek, ne povrijedi nikada*. Kada razvijete to načelo, doživjet ćete blaženstvo. Nema većeg blaženstva od toga.

(Bhagavān je Svoj govor završio bhajanom *Hari Bhajan Bina Sukha Santhi Nahin...*)

-Bhagavānov božanski govor održan u Sai Sruthi, Kodaikanal, 9. travnja 1996. godine

Rijeka Bhāgavate - *Bhāgavata vāhini**

Bhagavān Sri Sathya Sai Baba

Bhāgavata je Ganga, izvire iz Gospoda i ulijeva se u Njega, nakon dugog putovanja kroz različita zemljopisna područja, povijesne događaje, filozofske znanstvene rasprave, hagiološke priče, epistemološka ispitivanja i nakon što oplodi prostrane doline ljudskih umova čistim i bistrim vodama pričā o Kṛṣṇi.

– N. Kasturi

**Bhāgavatam* – skraćeni naziv za djelo Bhāgavatapūrana. Pripisuje se mudracu Vyāsi. Najpoznatija je i najčitanija od 18 pūrana, u njoj se duhovna istina objašnjava pričama o svetim ljudima. Sadrži najpotpuniju priču o Kṛṣṇinom životu.

1. poglavlje

BHĀGAVATA

Naziv *Bhāgavata* može se primijeniti na svako vrijedno iskustvo onih koji su uspostavili vezu Bog - *Bhagavān* i Božji poklonik - *bhakta*. Bog poprima mnoge oblike i pokreće mnoge aktivnosti. Ime *Bhāgavata* daje se opisima iskustava onih koji su Ga spoznali u tim oblicima i onih koji su bili blagoslovljeni Njegovom milošću te odabrani kao Njegovi instrumenti.

Veliko djelo poznato pod tim imenom slavili su svi vrsni poznavatelji Veda. To je

lijek koji liječi fizičke, mentalne i duhovne bolesti. *Bhāgavata* je prožeta slatkoćom nektara, ona sjaji blistavilom Boga.

Princip avatarstva ili silaska Boga na Zemlju, utjelovljenje bezobličnoga u lik radi duhovnog uzdizanja ljudi – to je temeljna činjenica koja to djelo čini autentičnim. Naziv *bhāgavata* odnosi se i na one koji su privrženi Bogu i one koji traže društvo Boga. Takvima je djelo *Bhāgavata* jako dragocjeno, ono je sâm dah njihova života. Biti među takvim ljudima znači snažiti vlastitu odanost Bogu. Ako nemate poticaj misliti na Boga, nećete doživjeti nikakvu radost. Da bi stvorila ta sklonost, *Bhāgavata* iskrenom tražitelju donosi priče o raznim utjelovljenjima. Na taj se način u tražitelju razvija čežnja da i on doživi ushit Bogom na svim razinama svijesti. Onaj tko ima tu silnu čežnju, istinski je *bhāgavata*.

Ljudi vjeruju da se Bog utjelovljuje samo iz dva razloga: da kazni zle i zaštititi pravedne. No, to upućuje na samo jedan vid Njegove zadaće. Darivanje mira i radosti, osjećaja ispunjenja tražiteljima koji su dugo za time težili – i to je zadaća utjelovljenja.

Avatār ili utjelovljeni Bog samo je konkretizacija tražiteljeve čežnje. To je zgusnuta slatkoća odanosti pobožnih aspiranata. Bezoblično poprima oblik radi tih aspiranata i tražitelja.

Oni su prvi razlog. Krava daje mlijeko radi održavanja teletova života. To joj je glavna zadaća. Ali, kao što to znamo, i drugi imaju koristi od toga mlijeka. Isto tako, iako su poklonici – *bhakta* temeljni razlog, a njihova radost i zaštita najglavnija zadaća, i ostali će usputno imati od toga koristi i dobrobiti, kao što je poticanje ispravnosti – *dharma*, obuzdavanje zla i svladavanje bezbožnih.

Nema pravila prema kojem bi se utjelovljenja trebala pojavljivati samo na Zemlji i samo u ljudskom liku. Bilo koje mjesto, bilo koji oblik može biti izabran od Onoga koji je potpuno slobodan. Svako mjesto i svaki oblik potiče smisao ispunjenja poklonikove čežnje, a to mjesto i taj oblik izabrani su Božjom voljom. Bog je iznad i izvan vremenskih i prostornih ograničenja. On je iznad svih karakteristika i osobina. Ne postoji nitko tko Ga može opisati u potpunosti. Njemu su sva bića jednaka. Razlika između čovjeka, zvijeri, ptice, crva, kukca pa čak i Boga, samo je razlika u „posudi - *upādhi*”.

To je poput električne energije koja prolazi kroz različite uređaje i izražava se u mnogim i različitim aktivnostima. Ne postoji razlika u električnoj energiji, ona je ista. Govoriti o tome kao o razlici, znači otkrivati neznanje – *ajñāna*. Isto tako, jedan jedini Bog pokreće svaku posudu – *upādhi* i daje povod mnogostrukim posljedicama. Mudri vide samo jednu, istu struju, oni koji su u neznanju misle da se one razlikuju. Bog cijeni svijest o jedinstvu kao osnovnom motivu djelovanja. On ne procjenjuje djelovanje samo po sebi. Ono je prilagođeno različitim potrebama. Plodove djelovanja – *karma* sebi pripisuju samo oni koji se poistovjećuju s tijelom, a ne i oni koji znaju da je neuništivo, besmrtno istinsko Sebstvo – *ātman*, duša, unutarnja pokretačka sila u svemu.

Iznova napominjem, Bog dopušta sebi bezbroj utjelovljenja. On je silazio na Zemlju u nebrojenim prilikama. Ponekad On dolazi samo s dijelom svoje veličanstvenosti, ponekad u svom punom sjaju, ponekad zbog određenog zadatka, ponekad zato da preobrazi čitavo jedno vremensko razdoblje, jedan cjelokupni prostor.

Ovo je priča o zadnjem avatāru kojega *Bhāgavata* podrobno opisuje. Predstava koju su odigrali utjelovljenje Boga i poklonici privučeni k Njemu, predmet su radnje u *Bhāgavati*. Slušanje tih priča potiče spoznaju Boga. Mnogi su mudraci ispitivali djelotvornost toga djela, veličali ga i tako pomogli očuvati za buduće generacije.

Općenito govoreći, čovjek je privučen stvarima osjetilne prirode jer je žrtva nagona. Nagoni lakomisleno traže predmete osjetilne prirode. Oni dolaze zajedno s tijelom i nisu rezultat vježbe. Maleno dijete traži mlijeko na grudima svoje majke, tele se udobno smješta ispod kravljeg vimena. Nikakva vježba za to nije potrebna. Ali, da bi dijete prohodalo i progovorilo, potrebna je određena vježba. Razlog je taj što te aktivnosti nisu automatske, već tu radnju potiče okolina svojim primjerom ili oponašanjem drugih.

Vježba je bitna, čak i da bi se donekle kontrolirala osjetila jer divlja i neobuzdana potraga za osjetilnim zadovoljstvima izaziva ljutnju, mržnju, zavist, pakost i uobraženost. Da bismo osjetila vježbali na koristan način i držali ih pod kontrolom,

važni su neki dobri postupci kao što je izgovaranje Božjeg imena – *japa*, meditacija – *dhyāna*, post – *upāvasa*, bogoštovni obredi u svitanje i sumrak – *sandhyāvandana* i tome slično. Ali koliko god su vrijednosti tih vježbi cijenjene i njihovo se izvođenje preporučuje, ljudi ne razvijaju sklonost prema njima.

To je zato što je želja za osjetilnim zadovoljstvima duboko ukorijenjena u ljudskom srcu. Kada se od čovjeka traži da čini duhovno korisna djela, on za to nema unutarnjeg poticaja. Ipak, ne bi smio odustati u očaju. Sve dok se ne razvije sklonost prema duhovnosti potrebno je strogo slijediti ove discipline. Sklonost prema duhovnosti rezultat je vježbe, nitko s njom nije rođen. Stalna će vježba stvoriti žar.

Novorođenče ne raspoznaje okus mlijeka. Svakodnevnim uzimanjem ono razvija sklonost prema njemu, a ta sklonost je tako duboka da ono počne negodovati kada mu se mlijeko oduzme i zamijeni rižom. Ali majka ne odustaje. Ona svakoga dana potiče dijete da uzima male količine kuhane riže i na taj način dijete počinje voljeti rižu i odbacuje mlijeko. Mlijeko je jednom bila njegova prirodna hrana. Vježbom, riža postaje njegova prirodna hrana, toliko prirodna da, ako nekog dan nema riže na jelovniku, ono postaje nesretno.

Tako je i s osjetilnim užicima. Premda su oni u početku „prirodni”, pomoću vježbe, obuke i slušanja uputa mudrih, polako, sve veća i trajnija zadovoljstva izvire iz Božje veličanstvenosti i postaju razumljiva. Nakon toga, čovjek ne može čak ni trenutak biti bez tog ozračja, on osjeća kako nema ništa ljepše od iskustva slušanja o Gospodovoj uzvišenosti. Svjetovno društvo koje brblja o osjetilima i predmetima osjetilne ugone, neće ga više privlačiti dok će društvo koje se raduje slaveći Gospoda, postati privlačno i potrebno.

To je istinsko obilježje dobrih ljudi. Duhovne tražitelje – *sādhaka* i Gospodove poklonike trebate prosuđivati po tome, a ne po vanjskoj odjeći ili izgledu. Ako se čovjek druži s ljudima koji uživaju u razgovorima o osjetilima i njihovu djelovanju, tada on sâm sebe 'stavlja izvan igre'. Provodite vrijeme u društvu pobožnih ljudi koji se bave bogougodnim djelima. Izbjegavajte druženje s lošim društvom. Ne gledajte ono što to društvo čini ni ne slušajte što ono govori. Samo oni koji to izbjegavaju, mogu se nazvati *bhāgavate* ili Božja stvorenja.

Čitanje i uživanje u pričama o Kršninoj veličanstvenosti na nekom svetom mjestu ili u nekom hramu, u svetištu dvorane za molitve, u pustinjačkoj spilji sveca ili mudraca, u društvu krjeposnih i dobrih ljudi izvor je velikog nadahnuća i radosti. To dovodi do toga da ljudi zaboravljaju na sve ostalo. Svatko može pristupiti pobožnim ljudima i služiti im, slušati njihove priče o slavi Božjoj. Sklonost prema takvim blagotvornim tekstovima rezultat je nakupljenih zasluga i pregnuća. Tê zasluge nagrađuju čovjeka takvim društvom. U početku će slušanje biti dovoljno. Kasnije, priče će potaknuti zanimanje za prirodu i osobine Boga. Tražitelj će sâm istraživati i naći za sebe put do spoznaje.

Slušanje mudrih puno je bolje nego čitanje ili praćenje teksta za vrijeme njihova pripovijedanja. Poželjnije je slušati u društvu nego slušati sâm. Naravno, najbolje je slušati u društvu ozbiljnih tražitelja. Ako je osoba koja govori imala duboko, istinsko iskustvo, tada je najveća sreća slušati je jer to donosi najbolje rezultate. Govornikovo će lice zračiti radošću, njegove će oči roniti suze radosnice, već i pri samom prisjećanju na nadzemaljsku ljepotu Gospoda. Oni koji slušaju toga govornika, bit će jednako nadahnuti, doživjet će i sami tu istu radost. Grupa koja tuguje i plače, potaknut će suze onih koji će im se pridružiti. Kada se dijete smije, svi će se oko njega smijati, zajedno s njim. Tako će i riječi onih koji su ispunjeni predanošću Bogu prožeti srca slušatelja. Nemjerljiva je dobrobit koju pojedinac može postići dok je u društvu plemenitih ljudi.

Tim procesom slušanja, srce okaljano prljavštinom preobrazit će se u čisto srce obasjano istinskom svjetlošću. Nasuprot neugodnom zadahu potrage za osjetilnim, oduševljeno slušanje o Božjoj veličanstvenosti vrlo je djelotvorna dezinfekcija, osim toga što je i sâm to slušanje puno slatkog miomirisa. Slušanje će pročistiti srce koje će biti potaknuto na dobra djela.

Ovako pročišćeno srce najprikladniji je oltar ili svetište. U tom mirisnom svetištu Bog će se objaviti, a toga trenutka dogodit će se i nešto drugo - grupa od šest poroka koji su do tada zauzimali to mjesto, napustit će ga bez pozdrava.

Kada poroci odu, njihova slabašna pratnja - loše nakane i vulgarni stavovi što su od njih živjeli, bit će uništeni i nestat će, ne ostavljajući za sobom ni najmanji trag. Tada će čovjek zablistati svojim prirodnim sjajem istine – *satya* i ljubavi – *prema*.

On će težiti sebeostvarenju i ništa ga pri tome neće sprječavati, a na kraju će se stopiti s univerzalnim i vječnim. Oslobodit će se neznanja i obmane – *māyā*. Njegov će se um raspliniti. Dugo skrivena tajna bit će mu objavljena i on će otkriti svoju božanskost – *mādhavatva*.

Čovjekova je priroda ljubav – *prema*. On ne može preživjeti ni trenutka bez ljubavi. Ona je sâm dah njegova života. Kada šest poroka, kojima je čovjek tako dugo bio podvrgnut, nestanu, jedino ljubav zauzima srce. Ali ljubav mora naći svoj objekt – ljubljenoga. Ona ne može postojati sama pa se tako usmjerava na tamnoplavo božansko dijete, ljupkog dječaka pastira koji je personifikacija čistoće, utjelovljenje služenja, požrtvornosti i nesebičnosti i koji je zasjeo na tom čistom oltaru našega srca. Više nema mjesta za druge vezanosti. I tako, korak po korak, ova ljubav prema Bogu - *mādhava* postaje dublja, čišća, puna samoodricanja, sve dok na kraju ne nestanu sve druge potrebe i pojedinac se sjedinjuje s univerzalnim. Kada Vāsudeva uđe u čovjekovo srce, *vasudeva* u njemu više nema mjesta. To jest, kada bog – *deva* materijalnog bogatstva – *vasu* zasjedne u srce, božanski Vāsudeva ili Kṛṣṇa ne može ondje boraviti.

Bilo koji pokušaj da ih se oboje smjesti u srcu, naići će na neuspjeh. Tama i svjetlost ne mogu postojati u isto vrijeme na istome mjestu, oni ne mogu biti zajedno. Bogatstvo – *dhanam* i Bog – *daivam* ne mogu biti združeni ideali. Težite li za bogatstvom, Boga nećete moći spoznati. Ako tražite oboje, ono što ćete tada postići neće biti ni bogatstvo – *dhanam* ni Bog – *daivam*, već demon – *dayaṁ*.

Časno je ako se čovjek ponaša kao čovjek. Hvale je vrijedno ako se ponaša kao Bog – *mādhava*, koji on stvarno i jest. Kada se ponaša kao đavao ili kao zvijer, to je prezira vrijedno. Čovjek se puno puta rađao kao mineral i umirao kao mineral. Nakon toga je evoluirao u stablo. Dugo se rađao kao stablo i umirao kao stablo, ali je postupno napredovao i postao životinja. No, sada se uzdignuo do položaja čovjeka. Ovo uzdizanje od jedne razine do druge potvrdila je znanost i duhovno iskustvo. Sada je rođen kao čovjek i umire kao čovjek. Bit će najveća sramota klizne li natrag u zvijer ili okrutnu neman. On zaslužuje pohvalu samo ako se uzdigne do razine Boga. To je pravo ispunjenje njegove sudbine.

Zato, izbjegavajte dodir s porocima, razvijajte sklonost ka vrlinama, pretvorite srce

u otlar za Gospoda, uništite sve klice i mladice želja i tada će se jezero vaše unutarne svjesnosti – *mānasarovara*, pretvoriti u čisti ocean mlijeka - *kširasāgara* na kojemu se Bog (između dvaju silazaka) odmara na ležaju od zmija. Tako promijenjeno, vaše pravo Sebstvo uživat će kao nebeski labud – *hamsa* u mirnim vodama toga jezera. To će vam podariti beskrajnu radost.

Tko može izbrojiti valove koji se stalno pojavljuju u oceanu? To je nemoguće. Ako netko odluči to učiniti, val kojim on započinje brojenje smatrat će početkom, a val kojim završava brojenje za njega će biti posljednji. To će biti početak i kraj samo po njegovu računu. Ali valovima nema početka ni kraja. Nitko ne može vidjeti ni početak niti kraj u tom bezgraničnom, neizmjernom prostranstvu. Božja je slava ocean bez obale. Kada je netko počne opisivati, ona za njega počinje, a kada završi svoje opisivanje, to je kraj, ali samo što se tiče tê osobe. Ali, Njegova je slava izvan područja prostora i vremena. Samo će mali, ograničeni umovi dokazivati da Božja veličanstvenost ima početak i kraj. Pozornica na kojoj On glumi u Svojoj igri – *līlā* nema granica.

Priča o Njegovoj igri sâm je nektar. Ne postoji drugi sadržaj, drugi okus ni drugo zadovoljstvo. Svatko može piti koliko želi iz bilo kojeg dijela tog oceana nektara. Ista slatkoća postoji svuda, u svakom njegovom djeliću. Nema ničega što bi moglo umančiti ili pokvariti tu slatkoću.

Božja ljubav i ljubav prema Bogu obje su vječno slatke i čiste, na koji god način ih prihvaćate ili postižete. Takva je ljubav sveta i nadahnjujuća. Šećer je sladak bez obzira na to hoćete li ga jesti tijekom dana ili tijekom noći. Jer, noć i dan postoje samo za onoga koji jede, ali ne i za šećer. Šećer se uvijek ponaša jednako.

Sjaj božanske slave

Ljubav na djelu

N. Kasturi

Uzbudljivo je iskustvo putovati s Bhagavānom Śri Sathya Sai Babom. Profesor N.

Kasturi, koji je mnogo puta imao tu povlasticu, prisjeća se svojih iskustava u knjizi Loving God (Voleći Boga).

Uvijek, kada mi je pošlo za rukom biti u pratnji Bhagavānova automobila, bio sam preplavljen radošću. Kada je u povorci, karavani, bilo puno automobila, Bhagavān je odredio raspored svakoga od njih pa čak i raspored sjedenja u pojedinim automobilima. Prateći Bhagavānov automobil, mogao sam promatrati mnoštvo blistavih i oduševljenih lica koja su poput cvjetnih buketa dočekivala božanski lik. Baba, gotovo uvijek mašući rukom, pozdravlja ljude koji stoje u redovima na nogostupu i čekaju trenutak koji će godinama čuvati u sjećanju. Imao sam priliku vidjeti - na serpentinama u podnožju Himalaja i Plavih planina, na prostoru Annamalaija i visovima Kodaikanala - kako seljaci i pripadnici plemena koje obično nazivaju 'tko zna kako', padaju ničice i prostiru se na asfaltu ili makadamu da bi dotakli zemlju koja je postala sveta zahvaljujući kotačima automobila u kojem se vozi utjelovljenje Boga – *avatāra*.

Baba je objavio da je ovaj put *avatār* preuzeo ulogu Učitelja Istine – *satya bodhaka*. Zadaća avatara Rāme bila je osloboditi svijet hordi demona, otkrio je Baba u svojoj knjizi Priča o Rāmi – *Rāmakathā rasavāhinī*. Okupljene građane Rāma je redovito poučavao moralnosti i duhovnosti. Priča o Kršni, kako je prenesena u Bhāgavata Pūrani, sadrži samo dva slučaja kada je On odigrao ulogu Učitelja. Jednom s Arjunom, kao onaj koji postavlja pitanja i kasnije s Uddhavom. Ali Baba je proglašen duhovnim učiteljem još dok je bio malo dijete, tek što je prohodao i progovorio. On je objavio da je uzeo ljudski lik da bi spasio horde demona iz *treta yuge* (koje su molile Rāmu za otkupljenje i spas), a koji su se sada utjelovili i žive na Zemlji. Rekao je da će ih osloboditi od prokletstva i propasti tako što će ga moći „gledati – *darśana*, slušati – *sparśana* i doticati - *sambhāśana*”, što će imati svijest o Njegovoj prisutnosti i što će pod utjecajem Njegove božanskosti provoditi Njegova učenja. Zato je Baba uvijek u pokretu, u svim zemljama, u svim dijelovima čovječanstva. On je došao jer svijet danas treba učitelja oboružanog božanskom ljubavlju i moći. Došao je spasiti svijet od groznih nesreća uzrokovanih sebičnošću i ubilačkim silama.

Jednom je Baba odsjeo u Trivandrumu u kući umirovljenog ravnatelja škole, zeta jednog od poklonika. Kada je dr. B. Ramakrishna Rao, upravitelj države Kerala, čuo za ovaj slučaj, zamolio je Babu da tijekom Njegovog sljedećeg posjeta odsjedne u samom Raj Bhavanu. Upravitelj je tvrdio da za svoj uspjeh u odvjetničkom poslu, svoje preživljavanje nakon domoljubnog revolta protiv autokracije u Nizamu u Hyderabadu, za svoj izbor za glavnog ministra oslobođenog Hyderabadu i imenovanje za upravitelja države Kerala, može zahvaliti samo Bhagavānovoj milosti.

Baba se uskoro vratio u Kerala i odsjeo u upraviteljevoj palači. Raja Reddyju i meni dopušteno je da ostanemo s Njim, a ostali iz pratnje bili su gosti ravnatelja škole. On je bio taj koji je upravitelju prenio vijest o Babinom ranijem posjetu. Dr. Ramakrishna Rao pozvao je ravnatelja da nadgleda učenje njegove djece i, naravno, on nije mogao zadržati za sebe priču o događajima koji su njegov dom pretvorili u raj!

Na javnom skupu kojemu je predsjedao upravitelj, Baba je trebao održati govor, a ja sam odjednom, ne svojom voljom, postao središte pozornosti u Raj Bhavanu. Naime, izgubio sam glas još u trenutku kada smo stigli. Mogao sam izvoditi samo odbojne grimase dok sam pokušavao prenijeti svoju bespomoćnost prijateljima i liječnicima koji su se okupili oko mene. Postojala je opasnost da sljedeće večeri izgubim priliku prevoditi božanske poruke pa sam 'mukotrпно' prihvaćao svaki recept, nadajući se da će se moj glas oporaviti zahvaljujući nekom od tih sredstava, ili zajedničkim djelovanjem svih njih. Uzimanje briseva, grgljanje, tuširanje, gutanje, kloktanje, ispiranje, kašljanje, vikanje – isprobao sam sve načine. Ali dehidrirano stenjanje bilo je sve što su moje glasnice mogle proizvesti. Baba je došao u moju sobu dok me je Raja Reddy tješio i brisao suze - posljedice jecanja. Baba je rekao: „Prestani s tim besmislicama. Idi u krevet.” Jutro me je zateklo u istom stanju, jadnog i nevoljnog. Upravitelj nije želio djelovati samostalno pa nije pronašao zamjenu niti imao drugog prevoditelja u pričuvu. Mahnito sam gestikulirao kada god sam susreo dr. Raoa i uvjeravao se da će sve biti u redu, kao što je to bilo uvijek do sada.

Večer je došla prebrzo. Stigla je upraviteljeva limuzina. Rekli su mi da uđem.

Dvorana je bila prepuna znatizeljnih lica punih očekivanja. Baba je sjedio na stolcu u središnjem dijelu ukrašene pozornice. Upravitelj je iskazao poštovanje Bhagavānu i izgovorio pozorno odabrane rečenice. Budući da sam bio 'izvan stroja', Baba bi sve mogao iznenaditi obraćajući nam se na malayamskom jeziku, zaključili su moji prijatelji. Ustao je i dao mi znak da stanem ispred drugog mikrofona. Čim je Baba izrekao prve rečenice na teluškom, začuo sam svoj glas kako izgovara poruku glasno i jasno na malayamskom, izvornije i prikladnije nego što bih to ja ikada mogao. Moj je glas, isto tako, zvučao neobično mojim ušima, imao je novu treperavost koja je vibrirala širom dvorane.

Kada je Baba nastavio putovanje do Capea, vidio sam dijamant koji su gusari prije tristo godina izvadili iz naušnice na nosu kipa Kanyakumari. Zamahom Njegove ruke, dijamant je zablistao pred nama.

A dok je Baba hodao pješćanom obalom mora, zrnca kremena su poskakivala iz otisaka Njegovih stopa i ja sam imao milost da ih pokupim, prebrojim i nanižem u brojanicu.

Bio sam meta Njegovih šala kada su me valovi zatekli nesvjesnog i smočili me do kože. Promatrao sam valove boga mora Varune kojima je Baba iskazivao dobrodošlicu i bio sam posramljen Njegovom izjavom: „Vidiš! More čezne da opere moja stopala!” More je ostavilo na lotosnim stopalima – ne, ne *na*, već *oko* lotosnih stopala – nisku od 108 bisera, bogatstvo koje samo ono može ponuditi!

Sjećam se i Bhagavānova govora u gradskoj vijećnici pri kraju Njegovog putovanja. Rekao je tada da neizmjereno cijeni 'duhovnu glad' ljudi. Također je rekao da će uskoro opet vrlo rado doći i provesti nekoliko dana u svakom gradu, od najsjevernijeg dijela države do samog vrha poluotoka, gdje leži Kanniyakumari. Kada sam na njihov jezik preveo i prenio to obećanje, izrazi zahvalnosti gotovo su srušili krov. Murali, ravnatelj radio postaje u Calicutu, koji je pratio Svamija u svom kamionu s opremom za snimanje, pripremio je program koji će se emitirati tako što je napravio kompilaciju ulomaka iz Babinih govora. Najava i obećanje koje je Baba dao tijekom nekoliko posljednjih minuta Svoga završnoga govora bili su, po njegovoj procjeni, udarna vijest. Kada se proširila vijest da će Baba uskoro

opet doći u Kerala, nekoliko je prijatelja nazvalo Muralija da im on to osobno potvrdi. Murali je ustrajao na tome da je vijest izvorna. „Ako Baba ne dođe do kraja sljedećeg mjeseca, ja sam odlučio otići u Puttaparthi s ovom snimkom i pustiti Mu da ju odsluša. Izazvat ću ga Njegovim vlastitim riječima!”, rekao je.

Muralijevi prijatelji cijenili su njegov pristup. Tražili su da im pusti snimku toga govora. Slušali su Babin glas, dobivši pri tome dar koji su toliko željeli. To je tako trajalo i trajalo. Vrpca je došla gotovo do kraja, preostalo je još posljednjih metar ili dva – ali, gdje je dugo čekano obećanje? Ono nije bilo snimljeno. Dok se Murali nadmeno junačio rekavši: „Ja ću Ga izazvati...”, presudne rečenice Babinog obećanja nestale su s vrpce! Dio u kojem Bhagavān govori na teluškom i u kojem ja govorim na malayamskom – oba ta dijela govora su nestala, ostavljajući prazninu na kojoj nije bilo ništa snimljeno. Kada mi je Murali, ogorčen, to ispričao, shvatio sam da je Baba 'uhvatio' dijelove neobveznog razgovora i izveo tehnološki nemoguć postupak na vrpce koja je bila pospremljena pod ključem u nekom uredu stotinama milja daleko od Njegove fizičke prisutnosti. Bila je to 'šok terapija' za nekoliko znatiželjnih pojedinaca i jednoga umišljenog čovjeka, usredotočenog samo na vlastito promicanje, čiji se ego previše nadimao.

Na svetkovinu Vaikuntha ekādaśi, vezanu uz početak monsunskog razdoblja, vrata raja, u skladu s hinduističkom mitologijom, ostaju otvorena tijekom dvadeset i četiri sata - otvorena za sve. Baba je bio u Allepeyu (Allapuzha), obalnom gradu u državi Kerala. Mi smo se nadali i molili da će On, kao i obično na taj dan, stvoriti za nas *amṛtu*. Ali Baba se ne vezuje za presedane, nepredvidiv je i u tome je tajna svih zadivljujućih stvari kojima nas On veže. Umjesto *amṛte*, stvorio je kip Kršne i pozvao svoje domaćine da izvedu obredno štovanje, štujući Ga u tom kipu.

Kada sam poslan da odnesem poruku privatnom tajniku maharadže od Travancorea, pružen mi je još jedan dokaz Njegove ljubavi. Prije toga, tajnik je prenio zamolbu svoga gospodara da Bhagavān posveti palaču i blagoslovi maharadžu. Ja sam mu trebao reći da Baba neće napuštati zgradu u kojoj se nalazi i neće razočarati rijeke ljudi koje su se tamo slijevale samo da bi udovoljio zahtjevu jednog čovjeka. Međutim, maharadža je mogao doći tamo gdje se On nalazio! Kada je primio Babinu poruku, maharadža je došao i bio nagrađen.

Baba ima jednak pristup prema bogatima i siromašnima. On se prema najsiromašnijima odnosi s toliko ljubavi s koliko se ostali odnose prema najbogatijima. On prepoznaje i cijeni bogatstvo duha.

Imao sam mnogo puta povlasticu biti s Babom kada je putovao u Bombay. Za vrijeme dugog putovanja automobilom od Bangalorea (Bengaluru) preko Dharwada, Belgauma (Belagavi), Satara i Poone (Pune) kupali smo se u auri Njegove prisutnosti, postajali bolji zahvaljujući Njegovim savjetima. Automobil, u kojem sam se vozio, pratilo je više nezgoda: nagla zaustavljanja, eksplozije, dim i krivudanja dok je bio na putu za Mumbai. Nedaleko od Hublija (Hubballi), Baba je rekao da su nezgode s automobilom završile. Stigli smo nakon Babe u Gwalior palaču u Mumbaiju. Naš automobil se više nije mogao pomaknuti ni centimetar! Bio je oštećen mnogobrojnim velikim kvarovima bez imalo nade za brzi popravak, ali Njegov ga je glas sigurno prevezao više od 900 kilometara!

Za svakog posjeta, broj poklonika koji su željeli vidjeti Babu narastao bi za više tisuća. Željno mnoštvo satima je putovalo iz udaljenih predgrađa do brda Malabar Hill u Carmichael Roadu gdje se nalazila Gwalior palača, do Worlija, Andheri Mansionsa i drugih odredišta samo da bi dobili Njegov daršan i čuli Njegov glas.

Bio sam s Babom kada je On odabrao mjesto na kojem će biti izgrađena Dharmakshetra. Imao sam sreću biti uz Njega u svečanom trenutku posvete zemlje – *bhūmi pūjā* i posvete kamena temeljca, na dan kada je otkrivena ploča o utemeljenju i na dan svečanog otvaranja Dharmakshetre. Tijekom proslave Dasare 1958. godine, na večeri na kojoj su pjesnici u božanskoj prisutnosti kazivali svoje pjesme, dobio sam priliku pročitati pjesmu o alkemijskoj snazi Bhagavānovih govora. Kako bi se uopće netko usudio govoriti o takvom pljusku Njegovi riječi, a da se izloži strahu i sreći!?

... Taj je glas sladak poput meda

koji su skupile nebeske pčele s cvjetovarajskog stabla parijata!

Njegov je zov jasan i zvonak!

O! Taj uzbudljiv zanos koji ispunjava dušu,

teče poput Gange, uklanjajući međe,

donoseći bogat urod samo ispravnim oranjem i sijanjem.

*Buja i prska poput Jog (Gersoppa) vodopada
što imaju ogromnu snagu
kojom pokreću mlinove i centrale!
Njegov je govor poput slapa, tako bistar i čist.
On ne drži propovijed, već poučava,
odvezuje sve čvorove,
umiruje sve sumnje i prije nego se pojave u umu.
Određuje, oplemenjuje, tješi klonule,
naređuje, štoviše, zahtijeva da se podčinite,
ne štedeći nikoga, bio on vladar ili sluga.
Kori i prigovara budali i fanatiku,
šali se i blago ruga prijevari.*

*Blistava poezija, spontana, uzvišena,
koja ocrtava sliku uzvišene istine,
parabola, poslovice, balada, legenda i priča
blistaju, zvone i trepere zvonkim ritmom –
svaka je riječ mantra, svaka je izreka sūtra,
svaka rečenica gayatrī, svaki govor upanišade,
svaki sat - minuta, svaka minuta – sekunda.*

Babina prisutnost, Njegov glas, Njegove riječi, Njegov stav dovode u stanje zanosa umove milijuna ljudi. Prisjećam se Njegova posjeta *Kannan High School* u Chittooru prije otprilike dvadeset i pet godina. Dok se On obraćao velikom mnoštvu okupljenih koji su se nagurali na nogometnom igralištu, dogodilo se nešto zadivljujuće. Ovladani brzinom, živosti vibracija i nesposobni odjednom primiti djelovanje tajanstvene veličanstvenosti, ljudi su zapadali u ekstatičan zanos, jedan za drugim, sve dok trinaest njih nije izdvojeno, odneseno i položeno na krevete. Baba je rekao da čak i djelomično otkrivanje vela kojim se *avatār* prekriva otkriva slavu koju ljudski um ne može podnijeti. Zato, vjerujem, On je tê večeri poželio da svi slušatelji budu dovoljno osnaženi kako bi mogli izdržati nalet osjećaja koji

ih uzdižu jer se takva pojava više nije dogodila tijekom nijednoga govora ili okupljanja.

Jednom, u Kakinadi, Baba je govorio s pozornice s koje se pružao pogled na tri ulice. Jedna se ulica nalazila ravno ispred pozornice i prostirala u daljinu, a druge dvije lijevo i desno od pozornice. Bile su prepune ljudi (a krov svake kuće bio je preplavljen mnoštvom). Ali prije no što je počeo govoriti, Baba je pet minuta u tišini usmjeravao pogled na svaki dio okupljenih ljudi, na zemlji i na krovovima. Nakon što je govor završio, Baba nam je rekao zašto je to učinio. „Svojim sam pogledom podupirao krovove kuća. U trenutku njihove gradnje nitko nije mogao pretpostaviti da će se jednoga dana stotine ljudi okupiti na vrhu krova. A jeste li vidjeli skupine ljudi koji su opkoračili grane drveća?”

Nije čudo što je Baba anticipirao i spriječio pad prevelikog broja slušatelja s krovova kuća, usmjerivši na njih Svoj zaštitnički pogled.

U Chittooru i kasnije u mnogim selima oko Nellorea i u samom Nelloreu, Bhagavān je govorio tisućama okupljenih. On je opisao svoju misiju milosrđa kao što je Kalinga Mardana u Bhāgavati. U stvari, Njegov je zadatak uvijek i posvuda neutraliziranje i potiranje otrova koji izvire iz Kalinge – zmije koja se sklupčala u ljudskom srcu. Kṛṣṇa je u Svojoj nježnoj dječjoj dobi plesao po mnogim glavama kobre, Kalinge. I kada bi svaku glavu nježno pritisnuo i utišao svojim lotosnim stopalima, vrećice s otrovom ispraznile bi se same po sebi i zubi bi otpali. To je za mene uistinu bilo iskustvo koje mi je pokazalo puno toga. Mogao sam vidjeti kako cijelo područje nakon Babina posjeta blista novim sjajem.

Baba je pozvao ljude da ga prepoznaju kao utjelovljenje ljubavi – *prema svarūpa*. On ih je upozorio da se drže podalje od pohlepnih i sebičnih ljudi. „Promatrajte, učite, važite na svojoj vlastitoj vagi, na svom unutarnjem iskustvu”, savjetovao je.

Dok je Baba govorio u Rajahmundryju (Rajamahendravaram), slušali su ga i jedan otac i njegov sin, tinejdžer, njegovo jedino dijete. Oni su stajali daleko od pozornice. Iako je Baba, zbog udaljenosti, bio samo narančasta točka na obzoru, oni su jasno čuli govor. Sin je tada primio direktan poziv *avatāra* da se upusti u junačku pustolovinu, da se uzdigne do visina samospoznaje. Vratio se kući s ocem, ali je čeznuo vratiti se u svoj pravi dom, u okrilje Svemogućeg. Za tjedan dana,

njegova je čežnja našla ispunjenje. Otac je napisao Babi: „Hvala Ti što si mi podario sina, tako čistog i ustrajnog. Znam da se on stopio s Tobom. Danas sam, zadovoljan i smiren, obavio pogrebni obred.” Brojne su preobrazbe izazvane slušanjem – *śravana* Bhagavānovh riječi. Neke su od njih polagane, neke trenutačne, neke površne, a neke temeljite.

Bhagavān
Sri Sathya Sai Baba

BRINDAVAN, WHITEFIELD, PHONE NO. 33

Dragi Rajagopal! Primi moje blagoslove i ljubav.

Svi su dani sretni onome tko posjeduje istinsko znanje. Sreća je unutarnje svjesno iskustvo koje dolazi kao posljedica utmuća mentalnih ili fizičkih želja. Što je manje želja, to je veća sreća tako da se savršena sreća sastoji u uništenju ili zadovoljavanju svih želja u apsolutnom Biću. Veličina je uistinu neovisna i ne ovisi o vanjskim činiteljima. Osjećaj savršenstva ili svjesnosti o postignuću najvišeg kraja života, naziva se veličina. Kad je netko slavan i poznat među ljudima, to se ne naziva veličinom u strogom smislu. Odgovor na to pitanje je u većoj mjeri pitanje definiranja, a definiranje ovisi o točki gledanja, kulturi i iskustvu svakog čovjeka.

Dobrota nije pogrešna ili nemoguća, ona je činitelj koji pridaje pravu vrijednost životu. Život bez dobrote nije pravi život, već samo prizor razarajućeg plesa sila zla koje se spuštaju na pojedinca što tuguje. Dobrota je put do istinske sreće. U konačnoj analizi, ne postoji odvojeni entitet kao dobrota. Ona se javlja samo na relativnoj razini; tamo gdje je dvojnost transcendentna, ne javlja se pitanje parova ili suprotnosti. Raja, Bog je uvijek s tobom, u tebi. Budi sretan.

Baba

Raja! Šaljem ti mali posvećeni dar – prasāda, sveti pepeo – vibhūti za tvoje zdravlje. Tvoje zdravlje nije dobro. Budi zdrav i sretan!

S ljubavlju, Baba



Bhagawan
Sri Sathya Sai Baba



TRINEAVAN
WHITEFIELD
PHONE NO. 33

Dear Rajagopal! Accept my salutations and love

All are happy days to a man of true knowledge. Happiness is an internal conscious experience which comes as the effect of the extinction of a mental or physical desire. The lesser the desires, the greater is the happiness. So, that perfect happiness consists in the destruction or satisfaction of all desires in the Absolute being. Greatness is really independent and does not depend upon externals. It is the sense of perfection or the consciousness of the achievement of the highest end of life that is called greatness. Fame among many people is not called greatness in its strictest sense. The answer is more a question of definition, and the definition depends on the view-point, culture and experience of each man.

Goodness is not false or impossible, but is the one factor which gives real value of life. Life without goodness is not real life, but only a scene of the destructive dance of the evil forces which shall drown the individual in grief. Goodness is the way to true happiness. In the ultimate analysis there is no separate entity as goodness it obtains only in the relative plane, where duality is transcended. No question of pairs of opposites arises. Raju, God is always with you. Be happy

— Baba —

Raju: I am sending little prasad (vibhuti)
for your health. Your health is not good.
Be healthy and happy

With Love

Baba

Bhagavānova misija besplatne zdravstvene zaštite

dr. Neelam Bipinchandra Desai

Pitala sam se što napisati o našem Institutu koji je navršio gotovo 30 godina postojanja. Razdoblje od 30 godina postojanja stvarno je velika obljetnica u životu ustanove za zdravstvenu zaštitu, posebno ako znamo da je mnogo ljudi sumnjalo u pokretanje Sri Sathya Sai instituta za više medicinske znanosti i njegovo kontinuirano djelovanje. Ljudi su bili nepovjerljivi, sumnjali su da će Institut izdržati i godinu dana kada se radi o besplatnoj zdravstvenoj zaštiti. Sigurna sam da su ti nepovjerljivi sumnjičavci ušutkani jednom zauvijek jer je bolnica još uvijek na životu i razvija se sve više i nakon 30 godina.

Besplatna zdravstvena zaštita je moguća

Institut je od svog utemeljenja, 1991. godine, stekao veliki ugled u pružanju zdravstvene zaštite koja se temelji na najnovijoj tehnologiji s jedne strane, a s druge strane na visokim standardima uzorne zdravstvene zaštite, čak i kada se ona obavlja potpuno besplatno, u ozračju ljubavi i suosjećanja te scjelovitog pristupa bolesniku što uključuje njegovo tijelo, um i duh. Jer, ovdje se liječi čovjek u cjelini, a ne samo njegova bolest.

Geslo božanskog utemeljitelja, Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe, kako zdravstvena zaštita i obrazovanje moraju biti besplatni za cijelo čovječanstvo, odražava se u svakodnevnom radu Instituta. Jednom, kada kroz vrata Instituta uđe bolesnik sa nekim zdravstvenim problemom, izlazi van samo nakon što je u potpunosti izliječen, što uključuje i preventivne preglede, a da pri tome nije potrošio ni novčić.

Točno je kako je 21. stoljeće stoljeće znanja i kako mi sada svjedočimo revoluciji na području informacijske i komunikacijske tehnologije. Čini se da prolazimo kroz tranziciju u globalno društvo u kojem će se pružiti prilika svakomu. Usred toga su se zatekli siromašni i obespravljeni koji se jako teško nose s dodatnim teretom kada ih snađe bolest.

No, usprkos napretku na području znanosti i najnovijoj raspoloživoj tehnologiji, nikada medicina nije bila u većoj mjeri nedostupnija široj populaciji. Bolest jedne osobe često utječe na cijelu obitelj i ono što je obitelj cijeloga života štedjela, bolest može jednostavno pomesti sa sobom. U takvim okolnostima, zamisao o pružanju kvalitetne zdravstvene zaštite svakomu, neovisno o njegovom porijeklu, ne samo da se čini nedostižnom, već gotovo nemogućom misijom.

Iako smo u Indiji postigli značajan napredak u širenju zdravstvene zaštite, ipak je veliki dio zajednice još uvijek zakinut čak i za primarnu zdravstvenu zaštitu i zabrinjavajuće je velik broj smrtnih slučajeva pri porodu, u ranom djetinjstvu i školskoj dobi. Naš Ustav predviđa opću zdravstvenu zaštitu koju bi naša zemlja trebala postići. Naša je obveza i dužnost, posebno onih koji raspolažu prostorima za obrazovanje i zdravstvenu zaštitu, da učine iskrene napore i osiguraju da ni jedan bolesnik u našoj zemlji ne bude izvan ustanova koje pružaju zdravstvenu zaštitu ili da mu ona bude uskraćena. Međutim, samo je Bhagavān bio taj kojemu je pošlo za rukom da to postigne i održava.

Potaknut molbama siromašnih, Bhagavān je započeo masovne humanitarne projekte, a jedan od njih je naš Institut koji je utemeljen na pet vodećih načela zdravstvene zaštite. U skladu s tim načelima, zdravstvena bi zaštita trebala biti: (1) opća, (2) besplatna, (3) provedena s ljubavlju i suosjećanjem, (4) preventivna i (5) cjelovita.

Utemeljenje i rast Instituta

Bilo je to 23. studenoga 1990. godine. Bhagavān je na svoj 65. rođendan objavio da će u roku od godinu dana izgraditi superspecijalističku bolnicu vrijednu milijardu rupija, bolnicu koja će potpuno besplatno pružati usluge na području kardiologije, kardiokirurgije, nefro-urologije, neurologije i pulmologije.

Može li itko zamisliti građevinu ukupne površine 26.730 kvadratnih metara i izgrađenu površinu od 13.745 kvadratnih metara podignutu u vremenu od šest mjeseci!? Ova je bolnica, ukupne površine 17.200 kvadratnih metara, prva za pacijente potpuno besplatna superspecijalistička bolnica i jedina takve vrste u

svijetu te koja pruža tercijarnu razinu zdravstvene zaštite, a izgrađena je u rekordom vremenu kraćem od sedam mjeseci.

Prve četiri velike kardiološke operacije obavljene su na dan svečanog otvaranja bolnice. Godine koje su slijedile bilježile su stalan rast Instituta, odjeli su se otvarali jedan za drugim, a pokrenuta je i akademska aktivnost u obliku DNB (Diplomate of National Board) programa izobrazbe liječnika.

Sri Sathya Sai institut za više medicinske znanosti, Prasanthigram (Sri Sathya Sai Institute of High Medical Sciences, Prasanthigram - SSSIHMS – PG), jest bolnica za tercijarnu zdravstvenu zaštitu s 300 kreveta i 14 operacijskih dvorana, jednom jedinicom za intenzivnu njegu, jednom jedinicom za intenzivnu njegu, jednom jedinicom za intenzivnu njegu bolesnika u kritičnom stanju, dva kardiološko-kateterizacijska laboratorija, pet medicinskih i operacijskih odjela i jedinicom za hitni prijam koja radi 24 sata. SSSIHMS – PG ima sljedeća područja specijalizacije:

Kardiologija (od studenog 1991. godine)

Kardiorakalna kirurgija (od studenog 1991. godine)

Urologija (od studenog 1992. godine)

Oftalmologija (od studenog 1994. godine)

Plastična kirurgija (od srpnja 1997. godine)

Ortopedija (od srpnja 2006. godine)

Medicinska gastroenterologija (od srpnja 2008. godine)

Od početka rada, Institut je do sada liječio oko 3.700.000 vanjskih pacijenata i izveo 3.800.000 operacija i postupaka. U njemu se izvodi 45-50 operacija dnevno u 14 operacijskih dvorana, koje uključuju oko 12-14 oftalmoloških operacija, 10-12 uroloških, 7 ortopedskih, 5 kardiorakalnih i 9-12 operacija s područja plastične kirurgije.

U bolnicu dolazi dnevno prosječno oko 550 vanjskih bolesnika. Mi pripremamo 50 otpusnih pisama za bolesnike koji su na liječenju i dokumentiramo 45-50 operacija svaki dan. Isto tako, svakodnevno izvještavamo o 300 rentgenskih snimki, 12 CT skenova, 10 magnetskih rezonanci i 50 ultrazvučnih pregleda.

U godini 2014.-2015. stopa smrtnosti u bolnici bila je 0,97% dok je stopa morbiditeta bila 1,67%, što je jedna od najnižih u zemlji.

Bolnica ima najmodernije dijagnostičke laboratorije koji udovoljavaju zahtjevima svih potrebnih pregleda za navedena područja. Laboratoriji dnevno obrađuju oko 400 uzoraka koji uključuju odjele poput biokemije, mikrobiologije, patologije, kliničke hematologije i potpuno opremljene banke krvi. Cjelokupna oprema laboratorija povezana je s našom središnjom bazom podataka putem HI7.

Institut kao vrhunac Bhagavānove ljubavi prema čovječanstvu

Bolesnici koji posjete ovu bolnicu preplavljeni su oduševljenjem i zahvalnošću što ih potiče da budu bolja ljudska bića, svjesnija njihove dužnosti prema svojim bližnjima. To ih čini dijelom domino efekta koji potiče jedno dobro djelo da pokrene drugo. Oni povremeno dolaze u Institut kao volonteri da bi pomagali u nekom obliku (kao *sevādāl* dobrovoljci).

Između ostaloga, pomažu svojim bližnjima dajući im informacije o ovoj bolnici. Iako bolesnici dolaze ovamo kao u mjesto posljednje nade za njihovu bol i nesreću, Puttaparthi postaje njihov drugi dom i oni se uvijek ponovno vraćaju jer ovdje pronalaze utjehu, i fizičku i mentalnu. Biti svjedokom ove preobrazbe je, možda, bilo najveće učenje koje mi je Svami prenio.

Neka od tih iskustava pamtit ću zauvijek. Jedan poseban slučaj bio je petogodišnjak koji je težio samo 8 kilograma. Bolovao je od srčane bolesti i njegovi su udovi znali biti plave boje zbog nedostatka kisika u krvi. Bio je podvrgnut operaciji i, premda je operacija završila uspješno, kod njega je došlo do komplikacija zbog pleuralnog izljeva, odnosno prekomjernog nakupljanja tekućine u pleuralnoj šupljini. Usprkos našim najvećim naporima, nije bilo nikakvih znakova oporavka i bili smo jako zabrinuti. Otišla sam na daršan i Svami je došao do našeg reda te se raspitivao o bolnici i bolesnicima. Ja sam mu rekla za toga dječaka. Svami me slušao s velikom pozornošću i nakon toga je materijalizirao vibhuti koji sam dala djetetu. Nije potrebno ni spominjati, pleularni izljev je prestao, a dijete je otišlo kući potpuno izliječeno. Tri mjeseca kasnije, kada sam jednoga dana pogledala niz hodnik, ugledala sam malog dječaka koji je trčao

prema meni. Nisam ga odmah prepoznala, ali kada je njegova majka prišla bliže, shvatila sam da je to onaj isti dječak kojega je majka morala nositi jer nije mogao hodati, a sada je bio u potpunosti izliječen, zdrav i čio. To su ti trenutci koji vam pružaju veliki osjećaj ponosa, radosti i ispunjenja.

Postoje brojna slična iskustva s mnogim bolesnicima. I oni su doživjeli Svamija i Njegovu ljubav koja je zauvijek promijenila njihov život. Isto tako, ta iskustva i dalje nastavljaju svjedočiti Bhagavānovu sveznanje, svemoć i sveprisutnost.

Jednom sam obavila operaciju na djetetu starom pet godina koje je imalo poteškoća sa srčanim zaliscima i dvije rupe u srcu. To je bila složena, urođena srčana bolest. Tijekom operacije, zatvorila sam rupe i popravila zalistak, ali nisam bila zadovoljna učinjenim. Ispočetka sam obavila cijelu operaciju, iako je to potrajalo dugo vremena. Na kraju, ishod je bio dobar i bolesnik se dobro oporavio. Sljedećeg dana, na daršanu, Bhagavān mi je prišao i rekao: „Jučer si obavila složenu operaciju na malenom djetetu. U početku nisi bila zadovoljna onim što si učinila pa si operaciju izvela ponovno i sve je završilo dobro.” Kakvo otkrivenje! Tko Mu je rekao? Bio je to način da nam pokaže kako je On uvijek s nama.

Kada bih završila s operacijom, običavala sam tiho otpjevushiti stih ili dva nekog bhajana ili pjesme. To je bilo poznato meni i, u najboljem slučaju, mojem pomoćniku koji je bio prisutan i koji je tijekom operacije stajao nasuprot mene. Opuštalo me to tiho pjevušenje, nakon što su glavni koraci tijekom operacije bili završeni. Također, moj um mora biti opušteniji da bih mogla pjevushiti neku pjesmu.

Dan kada se bhajani neprekidno pjevaju 24 sata – *akhanda bhajan* sve se više približavao. Bližio se i Svamijev rođendan pa su proslave učestale. Bili su prisutni obrazovni kampusi iz Anantapura, Brindavana i Muddenahallija te je cijelo ozračje bilo svečano i u blagdanskome raspoloženju. Dan prije *akhanda bhajana*, uputila sam se na Bhagavānov daršan. Preko puta mene sjedila je upraviteljica kampusa u Anantapuru, gospođa Jayalakshmi Gopinath Madam. Svami je izišao na daršan i uputio se do gospođe Madam te se raspitivao o pripremama za *akhanda bhajane*. Zatim je došao ravno do mene i pitao me hoću li pjevati tijekom *akhanda bhajana*. Zatečena pitanjem, odvrtila sam: „Svami, ja ne znam kako ću pjevati?”

Istoga trenutka Svami je odvratio: „But theatre Mein To Gaata Hai – Ali ti pjevaš u operacijskoj dvorani.” Još jednom, to je bilo otkrivenje. On zna sve o nama! On je uvijek s nama!

Sljedeći događaj zbio se nakon što je Bhagavān napustio fizičko tijelo. Mnogi me ljudi pitaju doživljavamo li mi Svamijevu prisutnost nakon Njegovog fizičkog odlaska i ovaj je događaj svjedočanstvo toga. Upravo smo odradili jedan jednostavan slučaj rupe u srcu. Mlađi kirurg iz moga tima obavljao je operaciju. Operacija je tekla dobro, ali kada je on završio sa zatvaranjem otvora na prsima, srce bolesnika odjednom je prestalo kucati. On je odmah otvorio prsa i oživio bolesnika. Nakon toga, bolesnik je imao čudesan i neuobičajen oporavak. Kasnije smo čuli od našeg glavnog anesteziologa što se dogodilo dok su tog bolesnika vozili u dvoranu za operacije. Bolesnik im je ispričao da mu je Bhagavān došao u san noć prije i uvjerio ga da će operacija proći dobro i da će se on vratiti kući, svojoj obitelji, živ i zdrav. Čuvši to, bila sam presretna. To je još jednom potvrdilo našu vjeru da Bhagavān čini sve i planira sve puno prije nas. Mi samo trebamo i dalje nastaviti biti Njegovi dobri instrumenti.

Još mi jedan događaj navire u sjećanje. Obavljali smo operaciju na djetetu starom šest godina i ono se oporavljalo u jedinici za intenzivnu njegu (JIL/ICU). Često smo našim pacijentima dijelili Svamijevu fotografiju na kojoj je bila napisana neka poruka ili izreka. Ispitivali smo ih znaju li oni za Svamija i tko je Svami? Ovaj šestogodišnjak je znatiželjno promatrao fotografiju, a na naše se pitanje nasmijao i rekao: „Ovaj čovjek, s takvom kosom, dolazi svaki dan u vizitu i pita me jesam li dobro.” Kakvo otkrivenje! Bhagavān je još uvijek među nama i vodi brigu o svojim bolesnicima. Čisto srce šestogodišnjaka moglo je vidjeti Svamija dok mi odrasli nismo.

Što se tiče moje obitelji, moja majka patila je od teških bolova u ramenu i vratu tijekom tri dana, a Svami je u trenu izliječio njezine bolove. Isto tako, moja je majka doživjela frakturu stopala obje noge i odbijala je bilo kakvo liječenje osim Svamijevog vibhutija. Na kraju, bolovi su nestali u oba stopala.

Danas proslavljamo zamisao poteklu od Bhagavāna, a koja je doživjela ostvarenje u obliku veličanstvene građevine što stoji ispred nas. Proslavljamo postojanje, rast,

održivost, rad obavljen tijekom 30 godina, prisjećamo se priznanja za kvalitetu koje je, kao jedina za pacijente besplatna bolnica na svijetu, dobila od Nacionalnog odbora za akreditaciju bolnica i pružatelja zdravstvene skrbi (National Accreditation Board for Hospitals & Healthcare Providers, NABH) Nije potrebno ni spominjati kako to nije moglo proći bez izazova, iskušenja i poteškoća. Međutim, iza rješenja za svaku prepreku/poteškoću stajao je Svami koji nas je vodio i čuvao. Mjerilo kvalitete u odnosu na kvantitetu, holistički pristup bolesnicima, besplatno liječenje, sve to nije uvijek neophodno potrebno, ali liječenje siromašnih uvijek je bilo obilježje zdravstvene zaštite u našem Institutu. Ova je bolnica model koji je moguće kopirati i može ju pokrenuti bilo tko i bilo gdje tko je pragu odlučnosti te jedinstva misli, riječi i djela. Bolnica je ostvarenje božanske volje – *sankalpa* potpunoga – *paripūrna* utjelovljenja Boga – *avatāra* Bhagavāna Babe koji je cijeli Svoj život proveo prosipajući svoju nesebičnu ljubav i suosjećanje na sve.

- Autorica, dr. Neelam Bipinchandra Desai, pridružila se Sri Sathya Sai institutu za više medicinske znanosti, Prasanthigram u Puttaparthiju u veljači 1993. godine i tamo radi još i danas kao starija savjetnica i voditeljica Odjela za kardiotorakalnu i vaskularnu kirurgiju.

GLAS UTJELOVLJENJA BOGA - AVATĀRA VANI

**PROČISTITE SVIJET SKUPNIM PJEVANJEM U
SLAVU BOGA - SAṆKĪRTANA**

*Ne postoji doba kao što je željezno doba – kaliyuga, ni jedno drugo
u kojem bi samo putem meditacije o imenu Gospoda*

bio dosegnut najviši cilj. O, blažen budi!

*Čak i multimilijunaš treba biti zadovoljan
običnom odjećom i hranom.*

On ne može živjeti hraneći se zlatom.

Kada vremena nisu naklonjena, štap nam se može činiti kao zmija.

A kada je vrijeme povoljno, prašina se može pretvoriti u zlato.

Kotač vremena može učenog čovjeka učiniti nijemom životinjom,

nijemi čovjek može postati svetac,

a bogati čovjek u jednom trenutku

može postati igračkom Božice Siromaštva.

Kakve god bile vaše molitve, ne možete dobiti ono

što vam nije suđeno da dobijete.

Ne gaji, o mladi čovječe, nikakvih želja.

Umjesto toga, živi plemenitim životom, vođen inteligencijom.

Što vam više mogu reći

O, dobri ljudi koji ste se ovdje okupili?

(stihovi na teluškom)

SAMO CJELOVITO VIĐENJE PODARUJE BLAŽENSTVO

Utjelovljenja božanske ljubavi!

*Pjevanje koje donosi ispunjenje je pjevanje u slavu Boga – samyak kīrtanam iti
sankīrtanam. Postoji velika razlika između kīrtana i saṅkīrtana. Kīrtana je*

individualan čin. To je pjevanje pojedinca za ispunjenje njegovih želja. Pjevanje u slavu Boga - *saṅkīrtana* teži dobrobiti cijelog univerzuma. To se isto tako opisuje kao zajedničko pjevanje – *samajika bhajana*. Takav način pjevanja bhajana prvi je pokrenuo Guru Nanak, utemeljitelj sikhizma.

Pjevanje u slavu Boga – *saṅkīrtana* teži pokazati jedinstvo u različitosti. Kada svi sudionici nastoje pjevati skladno, jednim glasom, to se opisuje kao pjevanje u slavu Boga – *saṅkīrtana*. Postoje četiri vrste pjevanja u slavu Boga: pjevanje o Božjim svojstvima i atributima – *guṇasaṅkīrtana*, pjevanje o Božjim igrama - *līlāsaṅkīrtana*, iskazivanje osjećaja - *bhāvasaṅkīrtana* i skupno pjevanje Božjeg imena - *nāmasaṅkīrtana*.

Pjevanje o Božjim svojstvima i atributima – *guṇa saṅkīrtana* odnosi se na vrstu bhajana u kojima poklonik navodi odlike Boga, doživljava jednotu s Bogom i stječe Božje odlike. Thyagaraja je pribjegavao tom načinu pjevanja. U jednom od njegovih *kīrtana*, on je uskliknuo: „O, Gospode! Ti si izvan područja svih riječi. Je li moguće čak i Brahmi ili drugim bogovima da uzvisuju Tvoja veličanstvena postignuća? Ja čekam Tvoju milost. Poslušaj moje molitve. Ti si vratio učitelju sina kojeg je odnio Gospod smrti. Ti si pobijedio boga ljubavi. Ti si Vāsudev u Devakī oslobodio iz zatvora. Ti si zaštitio Draupadī kada Ti se obratila u trenutku očaja. Ti si bio zaštitnik Pāndava. Ti si Kuchelu oslobodio njegovog siromaštva. Ti si iz zarobljeništva oslobodio 16 000 djevojaka. Na taj se način u svojim pjesmama Thyagaraja prisjećao i pjevao o odlikama Boga.

Pjesme o pastiru – *gītāgovindam*, koje govore o Kršni, pjesme su o Božjim igrama – *līlāsaṅkīrtana*. Te pjesme govore o zadovoljstvu što ga poklonik doživljava gledajući svete igre Boga, Njegov zanosni ples i pjesmu u što poklonik u potpunosti uranja. To je pokazano kroz pjesme o pastiru - *gītāgovindam* koje je napisao Jayadeva.

Pjesme koje iskazuju osjećaje – *bhāvasaṅkīrtana* najbolje ilustrira Rādha. Ona izražava različite osjećaje prema Bogu i poistovjećuje se s Bogom kroz svako raspoloženje. Svoju predanost izražava u pet oblika: spokoj – *śānta*, prijateljstvo – *sākhya*, vječna ljubav – *vātsalya* (nježnost prema vlastitom djetetu), privrženost – *anurāga* i slatkoća – *madhura*. Rādhā i Mīrā predstavnice su takvih pjesama.

Chaitanya je predstavnik skupnog pjevanja Božjeg imena – *nāmasaṅkīrtana*. „Sva su imena Tvoja. Ne postoji ništa u ovom univerzumu što ne nosi trag Tvog imena ili oblika.” Chaitanya se radovao pjevanju Gospodova imena jer ono označuje sve lijepo i slavno.

Dok su u prijašnjim vremenima poklonici usvajali ovaj ili onaj način pjevanja u slavu Boga, danas stanovnici Praśan̄thi Nilayama mogu uživati u sva četiri oblika pjevanja. Bhajani koji se ovdje pjevaju, predstavljaju splet sva četiri oblika pjevanja u slavu Boga – *saṅkīrtana*.

Značenje ispisivanja Gospodova imena - *nāmalikītam*

Postoji još jedan poseban oblik slavljenja Gospodova imena. To je ispisivanje Njegova imena - *nāmalikītam*. Promišljanje o imenu Gospoda mentalno, izgovaranje imena i ispisivanje imena rukom pomažu trostrukoj čistoći – *trikāraṇa sudhī*, čistoći i skladu misli, riječi i djela.

Poklonstveno pjevanje je izljev ljubavi prema Bogu

Koja je suština pjevanja u slavu Boga - *saṅkīrtana*? Njegova najvažnija svrha je zaslužiti Božju ljubav. Spajajući glas, melodiju i osjećaj u prikladnom ritmu pjesme, poklonik bi trebao biti uronjen u pjevanje. Poklonikova predanost i ljubav, usklađeni sa svetim riječima pjesme, postaju izljev ljubavi prema Bogu. Samo je to poklonstveno pjevanje.

Kada se pjesma izvodi bez razumijevanja riječi i bez bilo kakvog unutarnjeg osjećaja spontane ljubavi prema Bogu, to je mehanički čin. Osjećaj – *bhāva*, melodija – *rāga* i ritam – *tāla* potrebni su za odgovarajuće pjevanje.

Prisjećanje na Ime lijek je za sve. Kada se Ime pjeva u uglazbljenoj pjesmi, to neizmjereno oduševljava srce. Mnogi znalci – *pāṇḍita* koji razumiju i tumače svete indijske tekstove, recitiraju imena kao stihove – *śloka*. Oni ne doživljavaju intenzivnu čežnju izraženu u strofama. Neki su glumci u stanju izgovarati riječi glasno i jasno, ali bez ikakvog dubljeg osjećaja. Ali, kada se imena pjevaju melodiozno, ona privlače i srca pjevača i slušatelja. Čak i nevjernici i agnostici kimaju glavom u znak odobravanja dok slušaju poklonstvenu glazbu.

Milozvučna pjesma pokreće strune srca

Neki ljudi za vrijeme bhajana uopće ne pokreću usne. Oni će možda reći da pjevaju mentalno, u sebi. Ali to nije ispravno. Ako imate razvijene poklonstvene osjećaje, njih je potrebno izraziti glasno i pridružiti se pjevanju bhajana. Samo tada se to može nazvati pjevanjem u slavu Boga – *saṅkīrtana* – skladnim, zajedničkim pjevanjem. Božja imena trebate pjevati glasno, punim grlom, koliko glas može doseći. Samo tada će Bog odgovoriti u punoj mjeri i na vas prosuti svoju milost. Nitko neće priskočiti u pomoć čovjeku koji se utapa ako su njegovi povici slabašni. Samo kada on glasno poviče, najglasnije što može, njegove će povike čuti ljudi i priskočiti mu u pomoć. Pjevanje u slavu Boga - *saṅkīrtana* znači pjevanje s predanošću i žarom.

Trebamo znati da nam je svaki ud i organ u tijelu dān za svete svrhe. Jezik da izgovara ime Gospoda, ruke da iskazuju štovanje, stopala da nas odvedu u hram i tako dalje. Tê organe ne biste trebali koristiti lakomislno, u nesvete svrhe. Posvećujući svaki osjetilni organ, čovjek bi trebao pročistiti um i promišljati o Bogu.

Jedino sredstvo za pročišćenje onečišćenog svijeta

Utjelovljenja božanske ljubavi!

Nemoguće je opisati slatkoću i svetost Gospodova imena. Snaga predanosti kojom pjevate ime Gospodnje donijet će razmjerne dobrobiti i podariti vam radost. Svi bi ljudi trebali težiti tomu da izgovaraju Ime, zajednički i skladno. Danas je svih pet elemenata – eter, zrak, vatra, voda i zemlja - onečišćeno i zagađeno. Ne možete naći čistu vodu ili čisti zrak. Zvukovi koje čujete su nečisti. Zemlja je onečišćena. Željezno doba – *kali yuga* postalo je onečišćeno doba – *kalmaśa yuga*. Možete ga pročistiti jedino izgovarajući ime Božje.

Danas ljudi provode većinu vremena gledajući televiziju. Iznenaduje li onda da su djeca rođena u takvim okolnostima proizvodi televizije? Oni se od djetinjstva ponašaju kao glumci i upuštaju se u vratolomije. Za to su krivi samo roditelji. U stara vremena, trudnica je slušala priče o Prahlādi, Sathyavanu i drugim ljudima plemenitog karaktera. Dijete u njezinoj utrobi bilo je pod utjecajem takvih priča.

Atmosfera se pročišćava pjevanjem Božjeg imena

Izgovaranje Božjeg imena pročistit će atmosferu jer ona u sebe upija svete zvučne valove. Snaga zvučnih valova vidljiva je iz načina na koji se radio valovi prenose i primaju na velike udaljenosti. Atmosfera koja je onečišćena nečistim zvučnim valovima, može biti pročišćena pjevanjem Božjeg imena.

**- iz Bhagavānova božanskoga govora održanog u dvorani Poornachandra
3. ožujka 1992. godine**

MOJA ISKUSTVA S BHAGAVĀNOM SRI SATHYA SAI BABOM

Dr. Goteti Saraswati

Dan prije no što smo autobusima krenuli u Badri, Svami nas je posjeo na velike livade nedaleko upraviteljevog bungalova i kazao nam što bismo trebali učiniti. „Pogledajte rijeku Gangu koja teče u blizini. Probudite se rano ujutro. Nemojte obraćati pozornost na hladnoću. Okupajte se. Ostavite sve svoje grijehe u Gangi. Ostavite sve vaše loše osobine. Iziđite iz rijeke čisti.” To je ono što nam je Svami rekao. U skladu s time, mi smo rano ustali. Zna li kako je snažna vodena struja? Zna biti jako snažna. Da nas ne odnese, morali smo se držati za rukohvate koji se tamo nalaze. No, uspjeli smo se okupati i izići iz rijeke.

Kako je Svami spasio kravu

Sljedećeg dana vozili smo se autobusima. Vozeći se, vidjeli smo autobuse koji su se strovalili u klanac ispod nas ili kotače autobusa kako plutaju u vodi duboko ispod. To su bili zastrašujući prizori. Ali, Svami nas je poveo sa Sobom. Trebamo naučiti lekcije kojima nas Svami poučava, a koje se odnose na čistoću. „Ako nešto

želite, onda to zatražite”, rekao je On. Što bismo Ga tamo tražili? Samo smo željeli biti blizu Svamija. On je nama Jedan Jedini.

Prolazili smo pješice uz visoke planine. U jednom smo trenutku spazili kravu koja je pasla travu na strmini. Svami je prolazio pored strmine i mi smo bili s Njim. Dok smo prolazili, krava se strovalila niz planinu. Uzviknula sam: „Oh, Svami! Krava je pala!” Mislila sam da je s njom gotovo. Vidjela sam kako se grči na zemlji. Trenutak potom, ustala je kao da se ništa nije dogodilo i otišla dalje. Svami je rekao: „Svami ju je pogledao. Što mislite da se s njom moglo dogoditi?” Sve su to lekcije namijenjene nama. Svamijev bi pogled trebao počivati na nama. Tada nam se ništa neće dogoditi. Što bi se moglo dogoditi bilo komu tko je u Svamijevom vidokrugu?

Bog se javlja u mnogim oblicima da bi zaštitio svoje poklonike

Čitajući imena, Svami se obraćao pojedinačno svakomu od nas: „Neka ovi ljudi idu pod baldahin, neka tî i tî jašu na konjima, neka tî i tî hodaju.” Na taj se način On dogovarao sa svakim i svakomu odredio način prijevoza. Odlučila sam kako neću jašiti na konju, ali bojala sam se reći Mu da ne želim konja. Bi li me opet izgrdio? Zato sam šutjela. „Konj za Seetharamaiahovu kćer.“ Na taj je način On uredio sve i mi smo krenuli. Burgula Ramakrishna Rao putovao je sa svojom obitelji. Popili bi kavu i pojeli kekse, a zatim nastavili put. Tijekom puta, tri ili četiri puta, on je rekao: „Svami će se osjećati loše. Molim vas, popnite se na konja.” On bi nas ljubazno opominjao na takav način. „Nema problema, gospodine”, kazala sam. Ako trebam jahati na konju, On će to od mene tražiti. Konji su bili dodijeljeni nama i hodali su uz nas.

Planinska staza bila je prilično strma. Seetha i ja teško smo se penjale. Ubrzano smo disale, pomažući si pri hodu štapom. Što smo više odmicale, to smo bile žednije, ali ni ona ni ja nismo imale vodu. Kada bismo naišle na planinski izvor, popile bismo vodu iz njega i tako na neko vrijeme utažile žeđ, ali bismo ubrzo ponovno ožednjele. Došavši do štanda gdje se prodavao čaj, upitale smo vlasnika: „Možete li nam dati malo vode za piće?” „Ne mogu vam dati vodu. Ako želite, možete dobiti čaj”, rekao je vlasnik. Rekle smo da želimo vodu, a ne čaj, no on je

opetovano rekao kako nam neće dati vodu. Što smo mogle učiniti? Ni ona niti ja nismo željele piti čaj. Krenule smo dalje i popele se još nekoliko metara. Penjući se strmim putom sa štapovima u rukama, naišle smo na gospođu Garhwali. Dobro građena, visoka i stasita, nosila je jednu posudu na drugoj, kao u Rajasthanu. Silazila je s vrha. Upitala sam ju: „Ima li gore vode?” „Ne, gore nećete naći vodu.” „Žedna sam.” „Ti si žedna? Sjedni, ja ću ti ulijevati vodu u usta”, kazala je. Nije nam željela dati posudu da same pijemo. Rekla je: „Sjednite, ja ću vam ulijevati vodu u usta.” Poslušala sam . Rekla sam svojoj neustrašivoj suputnici: „I ti sjedni, Seetha!” Gospođa Garhwali je ulijevala vodu u naša usta i tako smo utažile žeđ. Na kraju, bile smo zadovoljne. Gore nije bilo vode. Ni bilo kakvih vodenih tokova. Nakon nekog vremena, gospođa je nestala. Ako patimo, Bog će nas zaštititi u ovom ili onom obliku. Penjale smo se uz veliki napor. Nakon nekog vremena, Seetha je rekla: „Ja dalje više ne mogu hodati. Popet ću se na konja.” „Hajde, popni se! Ionako je konj pored tebe.” Pomogla sam joj. Moj je konj još uvijek hodao uz mene. Kada smo stigle do odredišta, smjestili su nas u školsku zgradu. Okupala sam se, legla i zaspala. Svi ostali članovi naše grupe već su bili tu. Ujutro i navečer, gdje god bi se Svami zatekao, ponudili bu Mu *arati*. Meni je to dodijalo i razljutilo me. Čemu sve to? Pjevanje, iskazivanje pozdrava sklopljenih ruku – *namaskāra*, bez ikakvog pravila, bez rime. Dok su oni pjevali, ja sam legla slušajući pjesmu u daljini. Tonula sam u san kada sam pored sebe začula glas: „Odlučnost. Ona ima taj duh. Popela se na planinu. Sirotica. Sad je umorna i spava.” Bio je to poznati glas. Skočila sam i ugledala Svamija. Bio je pored mene i cijenio moj napor i uspon na planinu. To je bilo lijepo! Pozdravila sam Svamija iskazujući mu poštovanje sklopljenih ruku – *namaskāra*.

Ima jedno mjesto pored Badrinatha. Zove se Brahma Kapal. Malo mjesto ispod glečera. Svami je na tome mjestu izveo obrede za naše pretke. Svi su muškarci prinijeli obredne prinose koje su dobili u tamošnjem hramu. Svami je rekao ženama: „Nije potrebno da to radite i vi žene, Ja ću to učiniti za vas.” Ganga protječe pored nas kao nebeska Ganga koja se na Zemlju slijeva preko Šivinih uvojaka - *alakanandā*. Put je iznad prilično strm. Svami je sišao i tražio da i mi siđemo. Stajali smo u redu na stubama.

Uzeo je posudu za obredno prinošenje darova i zagrabio nešto vode iz Gange. „Ima li netko sjemenke sezama?“ upitao je. Tko bi nosio sjemenke sezama sa sobom? No, tek što je Svami to spomenuo, sjemenke sezama počele su plutati u vodi. Zamahom ruke, stvorio je veliku količinu vibhutija. Ja sam imala dio toga puno dana. Pomiješao je vibhuti u vodi i dao nam to u ruke. Zatim je rekao: „Sedam generacija prije vas i sedam generacija nakon vas nema potrebe za obredima.”

Svami i *nārāyana sevā* u Badrinathu

Svami je tražio da se svi zajedno fotografiramo. Nas 110 i 100 onih koji su bili u društvu upravitelja. Na toj fotografiji svatko od nas bio je velik kao glava mrava. Što je Svami učinio u Badriju? Dan prije odlaska nahranio je sve prisutne. Bila je to *nārāyana sevā*. Svami je došao svakomu od nas i rekao: „Daj mi deset rupija. Ti mi daj pet rupija. Ti mi daj dvadeset rupija.” Tako je tražio novac od svakoga od nas. Bilo je puno onih koji su imali dovoljno novca. Oni su rekli: „Ne, Svami, ja ću Ti dati 100, 200 rupija.” „Ne, daj mi samo deset rupija. Pet rupija.” Na taj je način On od nas prikupio novac. Od mene je uzeo deset rupija. Rekao je: „Razlog zbog kojeg prikupljam novac od vas je sljedeći: ovo je jako sveto mjesto. Ako učinite djelo milosrđa na takvome mjestu, imat ćete od toga dobrobiti tijekom mnogih života. To što ja od vas uzimam samo deset rupija, jest zato što vama nisu potrebne nikakve dobrobiti koje bi bile više vrijednosti od toga. Ti imaš 100 rupija i možeš ih dati, ali za tvoju dobrobit dovoljno je deset rupija.” Nakon toga je naredio da se skuha slatka riža i podijelio ju svima uzduž ulice. Zatim je kupio sve pokrivače u gradu i podijelio ih. Bilo je onih koji nisu dobili pokrivače jer ih više nije bilo u trgovini, na zalihi. Tim je ljudima Svami dao 200 ili 300 rupija i rekao im neka sami sebi kupe pokrivače. To se dogodilo dan prije našeg povratka.

Svami zaustavlja urušavanje planine

Večerali smo i sljedećeg jutra krenuli natrag. Iz Badrija u Joshimath, istim putem. Tu se promet odvija u jednom smjeru. Nakon što smo otišli, došlo je do tri ili četiri odrona i klizanja zemljišta u Devaprayagu i na drugim mjestima. Ukrkali smo se u tri autobusa. Tada su upravitelji i drugi imali samo tri-četiri automobila. Na

jednome mjestu Svami je izišao i mahao svojim rupčićem, naređujući: „Odmah svi izidite iz autobusa! Brzo, brzo! Uzmite samo vašu ručnu prtljagu. Brzo!” Prirodno, bila sam prva – nisam imala nikakve prtljage sa sobom. Oni iz stražnjeg dijela autobusa još su uvijek izlazili. Svami je rekao: „Pogledajte! Planina se odronjava i pada!” Mali su se kamenčići već kotrljali. „Pogledajte to klizište!” Sve dok svi iz autobusa nisu stigli na sigurno mjesto, planina je čvrsto stajala. Nakon toga, planina je počela kliziti. Da se ne sruši na nas, Svami ju je zaustavio svojim pogledom. Nikakvo drugo oruđe. Kada ljudi kažu da je Kṛṣṇa podignuo planinu Govardhana, mi im ne vjerujemo! Ovdje, On je jednim pogledom spriječio da se planina ne sruši! Sa sigurnog odstojanja, promatrali smo kako padaju dijelovi planine. Sručila se u velikim gromadama. Da smo pažljivo gledali, mogli smo vidjeti čuda koja su se događala svake sekunde. Ali mi to nismo primijetili. Uzimali smo to 'zdravo za gotovo', kao nešto najprirodnije.

Došli smo na drugu stranu, nasuprot klizištu. Budući da je upravitelj bio s nama, autobusi su brzo stigli do nas, iz Haridvara, udaljenog 30-40 kilometara. Otišli smo u Haridvar.

Sljedećeg dana trebali smo krenuti dalje. Svami je obavljao sve pripreme, no kamo bi mogao sjesti? Samo na naše pokrivače! Tako sjedeći, raspoređivao nas je, tko ide kući, tko dalje. Neki su otišli pogledati Mathura Brindavan. Svami im je kupio povratne karte. Razgledali su Mathura Brindavan i nakon toga se vratili. Njihove su karte bile posebno odvojene. Pitao me želim li i ja ići. „Svami, ako Ti ideš, onda idem i ja.” „Ne, ja ne idem”, rekao je. „Zašto onda ići tamo? Idem kući”, rekla sam.

Nakon ručka, ukrcali smo se u vlak za Delhi. U Delhiju su neki poklonici kupili rižu sa skutom u velikim posudama i sve nas nahranili. Ujutro smo nastavili putovanje. S nama su bili Rama Lakshmana i Mohan, koji su običavali pjevati. Bilo je lijepo kada smo se svi upoznali. S nama je bio i Sri Bhadram (Svami). Vratilo se samo nas desetak. A iz Vijayawade sam se vratila kući.

- **Autorica, po zanimanju ginekologinja, bila je Bhagavānova poklonica više od pet desetljeća.**

NOVOSTI IZ SAI CENTARA

ARGENTINA

U srpnju 2020. godine planine Córdoba zahvatio je najveći do tada viđen šumski požar koji je progutao više od 300.000 hektara šuma. Brojne životinje, među njima i ptice, ovce, krave, pilići i lisice nestali su u vatri. Volonteri SSSMO iz Sri Sathya Sai grupe San Marcos Sierras osigurali su hranu onima koji su se borili s vatrom, kao i potrebitim obiteljima stradalim u požaru. Volonteri su nastavili služiti određeni broj obitelji tijekom nekoliko mjeseci.

AUSTRALIJA

Sai medicinska jedinica u suradnji sa SSSMO Australije organizirala je uspješan Sai zdravstveni tjedan od 5. do 13. rujna 2020. godine. U Zapadnoj Australiji, organizirana je radionica *Zdravo starenje* s ciljem podizanja svjesnosti o važnim pitanjima vezanim uz zdravlje starijih od 40 godina. Tijekom programa sudionici su upoznati s vizijom Sri Sathya Sai Babe o uzornoj zdravstvenoj zaštiti. Raznovrsne teme koje su pokrivala vid, stomatologiju i opće zdravlje, predstavili su mladi odrasli te skupina kvalificiranih medicinskih profesionalaca i pomoćnog medicinskog osoblja. Kao sastavni dio Sai tjedna posvećenog zdravlju, Sai medicinska jedinica provela je više programa i u drugim dijelovima Australije. Održan je i važan webinar „R U OK? Day“ (Are you OK? Day) - danu posvećenom svjesnosti o mentalnom zdravlju koji se održao 6.rujna.

KANADA

Dana 3. listopada 2020. godine 60 volontera iz Sri Sathya Sai centra Brompton/Mississauga dostavilo je 1.400 kilograma dugotrajne hrane, 40 kutija dječjih pelena i maramica i 15 pakiranja vode u bocama skloništu za žene Battered Woman's Shelter u Bromptonu i skladištu hrane Service Food Bank u Mississaugi. Kao poniznu ponudu Bhagavānu Sri Sathya Sai Babi prigodom Njegovog 95.

rođendana, volonteri su pomogli u prikupljanju, slaganju i dopremi potrepština, uz poštivanje svih epidemioloških mjera.

KIRGISTAN

U listopadu 2020. godine volonteri SSSMO u Kirgistanu poslužili su 40 osoba u skloništu za beskućnike, od kojih su mnogi bili bolesni. Volonteri su poslužili toplu hranu, pecivo, čaj i jabuke. Oni su isto tako podijelili lijekove potrebitima. Korisnici i osoblje skloništa izrazili su zahvalnost za služenje pruženo s ljubavlju, a neki od njih čak su i pružili pomoć bolesnima.

MEKSIKO

Dana 18. listopada 2020. godine, u znak prisjećanja na Dan objave avatarstva, volonteri SSSMO su u Meksiku u nekoliko regija posadili 101 stablo i drugo bilje. S ljubavlju i predano, u toj je aktivnosti sudjelovalo više od 28 obitelji i poklonika. Pored toga, sudionici su se podsjetili na povezanost čovječanstva i prirode i zahvalili Bogu što daje život i što ga održava. Volonteri ne samo da su posadili stabla oko svojih domova i u gradskim parkovima, već su se isto tako obvezali da će se o njima i brinuti.

RUSIJA

Krajem listopada 2020. godine više od 70 volontera, među kojima su bili mladi odrasli iz 22 Sri Sathya Sai centra i grupe širom Rusije, poslužili su potrebite u ozračju ispunjenom ljubavlju i suosjećanjem. U regiji Volga-Ural, 21 volonter poslužio je topli obrok za 138 potrebitih osoba. U nekim gradovima volonteri su podijelili toplu odjeću i s ljubavlju dostavili pizze ispečene kod kuće te sladoled za djecu u lokalnom sirotištu. U regiji Ural, usprkos ograničenjima uzrokovanim pandemijom, volonteri SSSMO poslužili su hranu za 24 potrebite osobe. U regiji Kavkaz, pored podjele hrane i odjeće za četiri potrebite obitelji, članovi SSSMO su u dva grada nahranili ptice i životinje. U sjeverozapadnoj regiji, više od 20 ljudi poslužilo je obrok od žitarica (heljda i riža) s povrćem, zatim čaj, kavu i slatkiše

(čokoladu, medenjake, kekse, bombone) za 100 osoba. Oni su isto tako potrebitima podijelili maske, papirnate maramice, vitamine, čarape i sapun. Pored toga, osigurali su hranu i lijekove za prvu pomoć obiteljima s niskim primanjima. U regiji Sibir volonteri SSSMO su s ljubavlju pripremili rezance s povrćem, juhu od graška, zobenu kašu s povrćem, kolače i čaj, pire krumpir i salatu za više od 75 ljudi.

SRI LANKA

Dana 17. studenoga 2020. godine mladi odrasli iz Sri Sathya Sai centara u Point Pedru i Katkovalamu posadili su više od 750 stabala kokosa da bi poduprli 250 osiromašenih obitelji iz sela Thevanpitty u okrugu Mannar. Akcija je provedena u okviru projekta *Go Green*. Svaka je obitelj dobila tri stabla kokosa dok su dvije škole u selu dobile svaka po pet stabala.

SJEDINJENE AMERIČKE DRŽAVE

Tijekom posljednjih 15 godina svake subote volonteri SSSMO organiziraju besplatan medicinski kamp u Ashland Free Medical Clinic (AFMC) u San Lorenzu, Kalifornija. Ovaj projekt medicinskog služenja pruža primarnu, ali i specijalističku medicinsku zaštitu, a u njemu sudjeluje nekoliko stotina volontera, lokalnih medicinskih ustanova i stomatološki koledž. Više od 22.000 ljudi primilo je besplatnu medicinsku i stomatološku skrb, uključujući medicinske usluge primarne zdravstvene zaštite, mamografiju, provjeru vida, operacije mrežne, cijepljenje protiv gripe i tomu slično. Bolesnici su jako zahvalni na skrbi pa su neki od njih povremeno i volontirali u radu Klinike.

- **Sri Sathya Sai međunarodna organizacija**

Od kakve su koristi moji govori ako ih vi ne primate u vaše srce i ne postupate u skladu s njima? Čini mi se da svi napori koje sam svih ovih godina ulagao, ne bih li u vama probudio vašu dužnost prema vama samima, kod vas ne dovode do ostvarenja. Vi ste poput kamena na obali mora koji se nepokolebljivo suočava s udarcima valova. Kamen se ne miče, valovi neće stati. Takve neprilike trebale bi prestati. Probudite se i iskoristite ovu jedinstvenu priliku.

– Bhagavān Sri Sathya Sai Baba